

DECIZIA nr. 538/2013
privind solutionarea contestatiei formulata de
X,
prin reprezentant fiscal SC X SRL,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre AFP Sector 1 cu adresa nr. x, inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de X, cu sediul in X, prin reprezentant fiscal SC X SRL, cu sediul in x.

Obiectul contestatiei, transmisa prin posta in data de **04.01.2013**, inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, completata prin adresele nr. x, il constituie Decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilite in afara Comunitatii nr. x, comunicata in data de **05.12.2012**, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (b) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de X, prin reprezentant fiscal SC X SRL.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, societatea a prezentat urmatoarele argumente:

1. Organele de inspectie fiscala au procedat la respingerea rambursarii TVA, nerespectand prevederile art. 159 din Codul fiscal si ale pct 81² din Normele metodologice, cu privire la posibilitatea contribuabilului de a corecta facturile pe parcursul desfasurarii inspectiei fiscale.

Societatea nu a fost informata asupra constatarilor inspectiei fiscale si nici nu i s-a acordat dreptul de a solicita furnizorului corectarea, respectiv completarea facturilor.

2. Prevederile Declaratiei de reciprocitate cu privire la TVA platita in Romania se refera explicit la TVA datorata pentru operatiuni impozabile in Romania din perspectiva TVA. Prin urmare, se poate solicita rambursarea TVA platita la bugetul de stat de catre furnizor, ci nu la TVA efectiv platita intr-un cont bancar deschis la o institutie bancara din Romania.

Societatea invoca punctul de vedere exprimat de Directia de Legislatie in domeniul TVA din cadrul MFP, concluzionand ca respingerea rambursarii pe motiv ca plata nu se efectueaza in Romania este nelegala.

3. Pct. 50 alin. 7 din Normele metodologice nu mentioneaza ca documentele solicitate de organul fiscal sunt obligatorii in scopul rambursarii TVA in Romania.

In masura in care ulterior analizei documentelor organele de control ar fi avut nelamuriri in ceea ce priveste platile efectuate de societate, acestea ar fi avut posibilitatea sa solicite efectuarea unui control incrucisat la reprezentantul fiscal al

furnizorului in Romania, astfel incat sa se asigure cu privire la veridicitatea si existenta platilor efectuate.

Intrucat documentele de justificare a platii nu sunt suficient de clare, in vederea sustinerii diferentelor de suma, lipsa informatiilor cu privire la factura, reintregirea sumelor platite, societatea face urmatoarele mentiuni:

- furnizorul care este inregistrat in scopuri de TVA in tarile pe care le tranziteaza camioanele societatii, emite cate o factura in scopuri de TVA cu privire la bunurile si serviciile achizitionate de societate pe parcursul rutei de transport, aplicand TVA conform regulilor locale in vigoare in fiecare tara de tranzitie;

- furnizorul emite o factura centralizatoare pentru contravaloarea achizitiilor realizate pe parcursul unei perioade stabilite de parti. Prin urmare, factura centralizatoare contine atat contravaloarea facturilor, inclusiv TVA, emise pentru bunurile achizitionate pe teritoriul Romaniei, cat si a celor achizitionate pe teritoriul altor tari pe care le-au tranzitat camioanele societatii. Intrucat decontarea achizitiilor se efectueaza pe baza acestei facturi centralizatoare, organele de control nu au posibilitatea sa identifice, cu exactitate si in toate cazurile, in extrasele de cont puse la dispozitie de societate, numarul si data facturii emisa de furnizori;

- platile efectuate de societate pot fi multiple, respectiv o factura poate fi platita de societate in mai multe transe, astfel ca nu pot fi corelate intocmai in functie de sumele inscrise in extrasele de cont puse la dispozitia organelor de control de catre societate.

In acest sens, anexeaza un document centralizator din care rezulta sumele facturate pentru care societatea a solicitat rambursarea TVA.

4. Organul fiscal nu a solicitat o corectare a traducerii in limba romana a declaratiei pe propria raspundere si nici o corectare a traducerii certificatului fiscal emis de autoritatile din X.

Societatea a depus in sustinerea contestatiei o serie de documente noi, suplimentare, neavute in vedere de organul fiscal, dupa cum urmeaza:

- odata cu contestatia formulata - o noua traducere legalizata a declaratiei pe propria raspundere;

- prin adresa nr. x – certificatul fiscal emis de autoritatile fiscale din X, Directia Generala de Taxe si Impozite x;

- prin adresa nr. x - documente originale de completare a facturilor emise de x, in temeiul art. 155 alin. (2) din Codul fiscal;

- prin adresa inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, documente de corectare a facturilor incluse in cererea de rambursare nr. x, intocmite potrivit dispozitiilor art. 159 din Codul fiscal.

In concluzie, societatea solicita anularea deciziei de impunere atacata.

II. In baza Referatului pentru analiza documentara nr. x, AFP Sector 1 a emis Decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilite in afara Comunitatii nr. x, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei.

III. Fata de constatările organului de inspectie fiscala, sustinerile societatii, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca organul fiscal a respins in mod corect TVA solicitata la rambursare in suma de x lei, in conditiile in care societatea nerezidenta a depus in sustinerea contestatiei documente noi neavute in vedere de organul fiscal.

In fapt, in baza cererii formulata pentru perioada ianuarie – decembrie 2011, inregistrata la AFP Sector 1 sub nr. x, organul fiscal a emis Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei, solicitata de X, prin reprezentant fiscal SC X SRL, avand in vedere urmatoarele considerente:

- facturi incomplete – lipsa codului de inregistrare in scopuri de TVA a cumparatorului si cu o alta adresa decat cea de la Directia Administratiei Financiare x ;
- nu a fost justificata plata in Romania a facturilor;
- traducerea declaratiei pe propria raspundere nu poarta semnatura si stampila traducatorului pe fiecare pagina, nu face referiri la nr documentului si stampilele ce sunt aplicate pe documentul original in limba turca si este fara mentiunea „traducere din limba turca”, iar pagina cu semnatura si stampila traducatorului nu contine toata traducerea de pe documentul in limba turca;
- documentul in romana, din care sa rezulte ca solicitantul este angajat intr-o activitate economica ce i-ar conferi acestuia calitatea de persoana impozabila, in conditiile art. 127 din Codul fiscal, daca ar fi stabilita in Romania, valabil in perioada la care se refera cererea de rambursare, nu este traducerea documentului in limba turca anexat la cererea de rambursare (diferă numărul, data și persoana care semnează documentul in limba turca) și nu cuprinde mențiuni privind data de la care este platitor de TVA.

In drept, conform art. 147² alin 1 lit b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile și completările ulterioare și pct 50 alin. (18) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004:

Codul fiscal:

" **Art. 147² - (1)** În condițiile stabilite prin norme:

b) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilă în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România, dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește TVA sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă."

Norme metodologice:

"**50. (1)** În baza art. 147² alin. (1) lit. b) din Codul fiscal persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilă în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri și achiziții de bunuri mobile corporale și de servicii, efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, **dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește următoarele condiții:**

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni: (...)"

(7) Reprezentantul trebuie să îndeplinească următoarele obligații, în numele și în contul solicitantului:

a) să depună la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, anexând toate facturile și/sau documentele de import în original, care să evidențieze taxa a cărei rambursare se solicită;

b) **să prezinte documente din care să rezulte că solicitantul este angajat într-o activitate economică ce i-ar conferi acestuia calitatea de persoană impozabilă în condițiile art. 127 din Codul fiscal, dacă ar fi stabilită în România. Prin excepție, în cazul în care organele fiscale competente dețin deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data prezentării respectivelor dovezi;**

c) **să prezinte o declarație scrisă a solicitantului ca în perioada la care se referă cererea de rambursare persoana respectivă nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepția, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (2)."** (...)

(18) Persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA și nu este stabilită în Comunitate poate solicita rambursarea taxei achitate **dacă**, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, **o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă, fapt dovedit prin existența unor acorduri/declarații de reciprocitate semnate de reprezentanții autorităților competente din România și din țara solicitantului.** În vederea semnării unor astfel de acorduri/declarații, autoritățile competente ale țărilor interesate trebuie să se adreseze Ministerului Finanțelor Publice. Țările cu care România a semnat acorduri/declarații de reciprocitate în ceea ce privește rambursarea taxei pe valoarea adăugată vor fi publicate pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice."

În speta sunt aplicabile și dispozițiile pct. 9.1 și 9.2 din OPANAF nr. 5/2010 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată formulate de către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în afara Comunității:

"9.1. Compartimentul de specialitate analizează documentația depusă, verificând respectarea condițiilor impuse pentru rambursare, potrivit pct. 50 alin. (1)-(11) din normele metodologice.

9.2. De asemenea, **acesta verifică pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice existența acordurilor/declarațiilor de reciprocitate în ceea ce privește rambursarea TVA între România și țara solicitantului**".

Potrivit Declarației de reciprocitate a României către X:

"Legislația fiscală română, respectiv Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede la art. 147² alin. (1) lit. b) ca persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA și nu este stabilită în Comunitate poate solicita rambursarea taxei achitate dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană

impozabila stabilita în România ar avea acelasi drept de rambursare în ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata sau alte impozite/taxe similare aplicate în tara respectiva. Aceasta prevedere reprezinta transpunerea în legislatia fiscala româna a Directivei Consiliului 86/560/CEE din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislatiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – Aranjamente pentru rambursarea taxei pe valoarea adaugata catre persoane impozabile care nu sunt stabilite în Comunitate.

(...) Având în vedere ca rambursarea poate fi acordata numai pe baza de reciprocitate si ca legislatia din X permite rambursarea taxei pe valoarea adaugata platita în X pentru achizitiile de bunuri si servicii legate de participarea la târguri si expozitii, precum si pentru activitati de transport, respectiv carburanti, piese de schimb, cheltuieli de întretinere si reparatii, România se angajeaza sa ramburseze persoanelor impozabile stabilite în X care nu sunt înregistrate si care nu sunt obligate sa se înregistreze în scopuri de TVA si nu sunt stabilite în Comunitate, **taxa pe valoarea adaugata platita în România**, aferenta achizitiilor mentionate mai sus."

Avand in vedere prevederile legale de mai sus rezulta ca legiuitorul a stabilit o procedura specifica prin care persoana impozabila neînregistrata si care nu este obligata sa se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilita în Comunitate poate solicita rambursarea TVA achitata pentru importuri si achizitii de bunuri/servicii efectuate în România, respectiv daca, în conformitate cu legile tarii unde este stabilita, o persoana impozabila stabilita în România ar avea acelasi drept de rambursare în ceea ce priveste TVA sau alte impozite/taxe similare aplicate în tara respectiva.

De asemenea, România se angajeaza sa ramburseze persoanelor impozabile stabilite în X care nu sunt înregistrate si care nu sunt obligate sa se înregistreze în scopuri de TVA si nu sunt stabilite în Comunitate, taxa pe valoarea adaugata platita în România.

In speta, in baza cererii formulata pentru perioada ianuarie – decembrie 2011, inregistrata la AFP Sector 1 sub nr. x, organul fiscal a emis Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata nr. x, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei, solicitata de X, prin reprezentant fiscal SC X SRL, avand in vedere urmatoarele considerente:

- facturi incomplete – lipsa codului de inregistrare in scopuri de TVA a cumparatorului si cu o alta adresa decat cea de la Directia Administratiei Financiare x;
- nu a fost justificata plata in Romania a facturilor;
- traducerea declaratiei pe propria raspundere nu poarta semnatura si stampila traducatorului pe fiecare pagina, nu face referiri la nr documentului si stampilele ce sunt aplicate pe documentul original in limba turca si este fara mentiunea „traducere din limba turca”, iar pagina cu semnatura si stampila traducatorului nu contine toata traducerea de pe documentul in limba turca;
- documentul in romana, din care sa rezulte ca solicitantul este angajat intr-o activitate economica ce i-ar conferi acestuia calitatea de persoana impozabila, in conditiile art. 127 din Codul fiscal, daca ar fi stabilita in Romania, valabil in perioada la care se refera cererea de rambursare, nu este traducerea documentului in limba turca anexat la cererea de rambursare (difera numarul, data si persoana care semneaza

documentul in limba turca) si nu cuprinde mentiuni privind data de la care este platitor de TVA.

Cu privire la depunerea ulterioara a documentelor justificative, inclusiv a documentelor de plata a facturilor pentru a caror taxa se solicita rambursarea se retin urmatoarele aspecte:

Potrivit dispozitiilor pct. 50 alin 12 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VI "Taxa pe valoarea adaugata" din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

"50. (12) Decizia privind cererea de rambursare va fi emisă în termen de 6 luni de la data la care cererea, însoțită de documentele necesare pentru analizarea cererii, se primește de organele fiscale competente. În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. **Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.**"

Prin urmare, solutionarea contestatiilor formulate de persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA și nu sunt stabilite în Comunitate se face potrivit prevederilor legale in vigoare in Romania, astfel ca organul de solutionare a contestatiilor trebuie sa aplice dispozitiile art. 213 alin 1 si alin 4 din Codul de procedura fiscala, republicata, potrivit carora:

"(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. **Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.** Soluționarea contestației se face în limitele sesizării. (...)

(4) **Contestatorul, intervenții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei.** În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora."

Mentionam ca, in acest sens s-a exprimat si directia de specialitate din cadrul MFP, implicata in elaborarea legislatiei aplicabile in Romania, prin care au fost transpuse prevederile Directivei a 13-a a Consiliului.

Fata de cele mai sus prezentate se retine ca societatea poate depune in sustinerea cauzei documente si probe noi, chiar daca acestea nu au fost analizate anterior de organele fiscale.

1. Referitor la facturile fiscale incomplete (lipsa codului de inregistrare in scopuri de TVA a cumparatorului si cu o alta adresa decat cea de la Directia Administratiei Financiare x:

Intrucat prin contestatia formulata, societatea a invocat incalcarea de catre organul fiscal a dispozitiilor Codului de procedura fiscala, republicat, cu privire la dreptul acesteia de a fi informata asupra constatarilor organului fiscal inaintea emiterii deciziei de rambursare, neacordandu-i-se in acest sens posibilitatea de a solicita furnizorului corectarea / completarea facturilor, prin adresa nr. x, confirmata de primire in data de 26.03.2013, organul de solutionare a contestatiei i-a solicitat depunerea unei adrese insotita de toate documentele care au legatura cu cauza supusa solutionarii.

În temeiul prevederilor art. 213 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, X, prin reprezentant fiscal SC X SRL a transmis, prin adresa nr. x, documente originale de completare a facturilor emise de x, în temeiul art. 155 alin. (2) din Codul fiscal, iar prin adresa înregistrată la DGFP-MB sub nr. x, documente de corectare a facturilor incluse în cererea de rambursare nr. x, întocmite potrivit dispozițiilor art. 159 din Codul fiscal.

Cu privire la modalitatea de corectare a informațiilor înscrise în facturi, sunt aplicabile dispozițiile art. 159 alin 1 și 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“Art. 159 - (1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează și se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data documentului corectat.

(2) În situațiile prevăzute la art. 138 furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi sau alte documente, cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la art. 138 lit. d). “

Potrivit dispozițiilor legale de mai sus, rezultă că, în speță, întrucât facturile fiscale au fost transmise beneficiarului, corectarea informațiilor înscrise în aceste facturi se efectuează astfel:

- fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte;

- fie se emite un nou document conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscrie numărul și data documentului corectat.

A. Referitor la documentele originale de completare a facturilor emise de x, în temeiul art. 155 alin. (2) din Codul fiscal, transmise prin adresa nr. x, se reține că **acestea nu respectă procedura de corectare a facturilor deja emise stabilită la art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal.**

Faptul că, potrivit art. 155 alin. (10) [actual alin. (2)] din Codul fiscal “orice document sau mesaj care modifică și care se referă în mod specific și fără ambiguități la factura inițială are același regim juridic ca și o factură” **nu înseamnă că astfel de documente reprezintă corectarea facturilor inițiale și că ele pot reprezenta documente justificative pentru deducerea și rambursarea TVA**, așa cum susține contestatarul. A accepta că informațiile eronate/incomplete din facturi să fie corectate prin simple documente de “completare” (adrese) ar însemna eludarea procedurii de corectare stabilite la art. 159 din Codul fiscal. Totodată, **sintagma “același regim juridic ca și o factură” implică că documentele emise în temeiul art. 155 alin. (10) [actual alin. (2)] din Codul fiscal să conțină toate informațiile obligatorii pe care le presupune o factură,**

nu doar acele informatii considerate eronate/incomplete fata de informatiile din factura initiala.

De altfel, cu privire la faptul ca documentele de completare emise in temeiul art. 155 alin. (2) din Codul fiscal nu respecta conditiile legale pentru a fi considerate ca avand regimul juridic al unor facturi de corectie s-a pronuntat si directia de specialitate din Ministerul Finantelor Publice.

B. Referitor la documentele de corectare depuse prin adresa nr. x, se retin urmatoarele:

Societatea a procedat, potrivit dispozitiilor legale, la corectarea facturilor ce fac obiectul cererii de rambursare, dupa cum urmeaza: a fost emisa o noua factura fiscala continand informatiile si valorile corecte si concomitent a fost emisa o factura fiscala cu valorile cu semnul minus in care s-au inregistrat si data documentului corectat.

De exemplu:

Referitor la factura fiscala nr. x, pozitia x din cererea de rambursare, TVA in suma de x lei, s-au emis urmatoarele facturi fiscale:

- nr. x – continand valorile cu semnul minus in care s-au inregistrat si data documentului corectat;

- nr. x - continand informatiile si valorile corecte, precum si numarul si data documentului corectat.

Pe documentele de corectie este prezentata la adresa localitatea x, si nu x.

2. Referitor la faptul ca societatea nu a justificat plata in Romania a facturilor fiscale care au facut obiectul cererii de rambursare:

Potrivit prevederilor art 147² alin 1 lit b din Codul fiscal, coroborate cu prevederile pct. 50 alin 1 din normele metodologice date in aplicarea Titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, *„persoana impozabila (...) poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri si achizitii de bunuri mobile corporale si de servicii, efectuate in Romania.”*

Astfel cum reiese din textul legal citat, legiuitorul nu a impus ca taxa sa fie platita in conturi bancare din Romania, ci ca TVA solicitata la rambursare sa fie aferenta unor operatiuni taxabile ce au avut locul impozitarii din punct de vedere al TVA in Romania.

Relevant in acest caz este faptul ca societatea contestatara, persoana stabilita in X, a achizitionat bunuri/servicii pentru care a prezentat documente sustinand ca a achitat contravaloarea facturilor emise de furnizori (indiferent de contul in care partile au convenit sa se vireze sumele), iar Romania a incheiat cu X o declaratie de reciprocitate prin care se obliga sa ramburseze taxa persoanelor impozabile stabilite in X, in conditii similare in care ar rambursa taxa persoanelor impozabile stabilite in Romania.

In plus, in Codul fiscal sau in normele metodologice care reprezinta cadrul legal in baza caruia se efectueaza rambursarea TVA in temeiul Directivei a 13 – a, nu este prevazuta sintagma „taxa pe valoarea adaugata achitata in Romania”. Aceasta sintagma se regaseste doar in Declaratia de reciprocitate, declaratie prin care doar se stabileste ca taxa se restituie in conditii de reciprocitate de cele doua state pentru aceleasi operatiuni.

Mentionam ca, in acest sens s-a exprimat si directia de specialitate din cadrul MFP, implicata in elaborarea legislatiei aplicabile in Romania, prin care au fost transpuse prevederile Directivei a 13-a a Consiliului.

Fata de cele mai sus aratate, rezulta ca este eronata constatarea organului fiscal potrivit careia societatea avea obligatia de a face dovada achitarii taxei pe valoarea adaugata intr-un **cont bancar deschis in Romania**.

3. Referitor la declaratia pe propria raspundere intocmita fara respectarea dispozitiilor legale si la traducerea documentului intocmit potrivit dispozitiilor pct. 50 alin 7 lit b din HG nr. 44/2004:

Potrivit dispozitiilor pct. 50 alin 7 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004:

„(7) Reprezentantul trebuie să îndeplinească următoarele obligații, în numele și în contul solicitantului:

a) să depună la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, anexând toate facturile și/sau documentele de import în original, care să evidențieze taxa a cărei rambursare se solicită;

b) să prezinte documente din care să rezulte că solicitantul este angajat într-o activitate economică ce i-ar conferi acestuia calitatea de persoană impozabilă în condițiile art. 127 din Codul fiscal, dacă ar fi stabilită în România. Prin excepție, în cazul în care organele fiscale competente dețin deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data prezentării respectivelor dovezi;

c) să prezinte o declarație scrisă a solicitantului ca în perioada la care se referă cererea de rambursare persoana respectivă nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepția, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (2).

De asemenea, conform prevederilor pct 6 din OPANAF nr. 5/2010 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată formulate de către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în afara Comunității:

„6. Documentele justificative, documentele din care rezultă că persoana este angajată într-o activitate economică ce ar face-o să fie considerată persoană impozabilă în condițiile art. 127 din Codul fiscal, dacă ar fi stabilită în România, precum și declarațiile în limba străină **vor fi însoțite de traduceri în limba română certificate de traducători autorizați, conform prevederilor art. 8 alin. (2) din Codul de procedură fiscală.**”

Iar potrivit art. 8 alin. (2) din Codul de procedură fiscală:

„Art. 8 (1) Limba oficială în administrația fiscală este limba română.

(2) Dacă la organele fiscale se depun petiții, documente justificative, certificate sau alte înscrisuri într-o limbă străină, **organele fiscale vor solicita ca acestea să fie însoțite de traduceri în limba română certificate de traducători autorizați.**”

Se retine ca printre motivele respingerii la rambursare a TVA solicitata se numara si faptul ca traducerea declaratiei pe propria raspundere nu poarta semnatura si traducerea declaratiei pe propria raspundere nu poarta semnatura si

stampila traducatorului pe fiecare pagina, nu face referiri la nr documentului si stampilele ce sunt aplicate pe documentul original in limba turca si este fara mentiunea „traducere din limba turca”, iar pagina cu semnatura si stampila traducatorului nu contine toata traducerea de pe documentul in limba turca; de asemenea, documentul in romana, din care sa rezulte ca solicitantul este angajat intr-o activitate economica ce i-ar conferi acestuia calitatea de persoana impozabila, in conditiile art. 127 din Codul fiscal, daca ar fi stabilita in Romania, valabil in perioada la care se refera cererea de rambursare, nu este traducerea documentului in limba turca anexat la cererea de rambursare (diferă numărul, data si persoana care semnează documentul in limba turca) si nu cuprinde mentiuni privind data de la care este platitor de TVA

In temeiul dispozitiilor art. 213 alin. (4) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, societatea nerezidenta a anexat la contestatia formulata o noua declaratie pe propria raspundere (nr. x).

De asemenea, prin adresa nr. x a depus, in original, certificatul fiscal emis de autoritatile fiscale din X, Directia Generala de Taxe si Impozite x din care rezulta ca este platitoare de TVA din data de 08.02.2002.

Avand in vedere cele mai sus aratate, precum si faptul ca X, prin reprezentant fiscal SC X SRL a depus in sustinerea contestatiei documente noi neavute in vedere cu ocazia efectuării analizei documentare, urmeaza a se dispune, in temeiul art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, desfiintarea Deciziei de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilite in afara Comunitatii nr. x, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei, in vederea reanalizării indeplinirii tuturor conditiilor legale privind rambursarea taxei pe valoarea adaugata.

In speta sunt aplicabile si prevederile pct. 11.5 - 11.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonana Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin OPANAF nr. 450/2013, unde se stipuleaza:

„**11.5.** În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

Prin urmare, AFP Sector 1 va proceda la reanalizarea cererii de rambursare, tinand cont de prevederile legale in vigoare, sustinerile societatii si de retinerile din prezenta decizie.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul pct 6, pct. 9.1 si 9.2 din OPANAF nr. 5/2010, pct. 11.5 - 11.7 din Instructiunile aprobate prin OPANAF nr. 450/2013, Declaratia de reciprocitate a României catre X, art. 147² alin 1 lit b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare,

pct 50 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr. 44/2004, art. 7 alin 3, art. 8, art. 213 alin 1 si alin 4, art. 216 alin. (3) din Codul de procedura fiscala, republicat

DECIDE

Desfiinteaza Decizia de rambursare a TVA pentru persoanele impozabile neinregistrate si care nu sunt obligate sa se inregistreze in scopuri de TVA in Romania, stabilite in afara Comunitatii nr. x emisa de AFP Sector 1, prin care s-a respins la rambursare TVA in suma de x lei, urmand ca organul fiscal sa procedeze la reanalizarea cererii de rambursare, tinand cont de prevederile legale in vigoare, sustinerile societatii si de retinerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.